

Og denne Klarhed vindes hurtigst ved, at man hugger igennem alle Betænkkelighederne og fæstner Kronen ved Shillingen, og Usikkerheden varer længst, hvis man følger det ærede Medlem Hr. Pinstrups Henstilling om Pausen, om den langsomme Stigning mod Pari. Det er en umulig Vej, en ufarbar Vej, og det er en Vej, der fører til fortsat Usikkerhed og til varig Lammelse af dansk Erhvervsliv. Den vil ikke føre til det, det ærede Medlem tilsigtede at naa, en økonomisk Tilstand i Landbruget, som styrkede dette til at bære Ulykkerne. Man skulde altsaa ved at gøre Stigningen mod Pari langsom være i Stand til at bringe Landbrugerne saadanne driftsmæssige Vilkaar, at de i Løbet af dette Tidsrum kunde nedskrive deres Prioriteter og derved konsolidere deres Stilling! Jeg ser imidlertid saaledes paa det, at hvad enten vi træffer den ene eller den anden Ordning, vil de første Aar for dansk Landbrug blive af en saadan Beskaffenhed, at kan man køre Aarene igennem uden Tab, da kan man ikke med Rette forlange mere. Det danske Landbrug som Erhverv forestaar der nu nogle Aar, hvor den vil være vel rejst, som undgaar at faa Underskud og gøre Gæld; saa meget kender jeg i hvert Fald til dansk Landbrug, og jeg vil for mit Vedkommende tro, at det slet ikke er noget afskrækkende for Landbruget som Erhverv. I det hele taget maa vi efter de ganske usædvanlige økonomiske Vilkaar, hvorunder vi har arbejdet, være forberedt paa at tage en Tørn i nogle Aar, hvor vi ikke kan paaregne Overskud, men kun kan holde status quo i vore Bedrifter, og det er alt for stor Optimisme at tro, at man ved at skyde Spørgsmaalet om Opgang til Pari ud i nogle Aar skulde kunne opnaa den Gælds- nedskrivning, som er nødvendig for, at Landbrugets Økonomi kan komme i Orden.

Nogle faa Bemærkninger til Slutning om dem, som man efter manges Mening med Urette vil gøre Skade ved at gaa til at fæstne Kronen ved Shillingen. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen kørte jo frem med de smaa Spareres Interesser, de smaa Sparere, der har indskudt disse mange Millioner i de danske Sparekasser. Men det var jo Papirkroner, de indsatte i Sparekassen, Papirkroner, der for manges Vedkommende var erhvervet til en Kurs af 60. De allerfleste er sikkert indskudt i de senere Aar, og i alt Fald har disse Sparere da sparet noget sammen i de 6 Aar, Kursen har ligget der, og nu driver vi Kursen op til 90. Har de da Krav paa at faa Guld kroner for de Papirkroner, de indsatte i Sparekassen?

Jeg synes det ikke retslig set. Jeg synes ikke, det er berettiget at spænde Sparerne for den Vogn, som dog til syvende og sidst fornemmeligst vil blive besat af Storkapitalen, der vil tage det store Stik hjem, naar vi naar til Pariteten, og paalægge alle danske Erhvervsudøvere paa alle Pladser Forrentning og Tilbagebetaling med Guld kroner af de Papirkroner, de har laant i disse Aar for at sætte de Virksomheder i Gang, som var nødvendige for, at vort Land kunde eksistere. Og det er ikke de ringeste af vort Lands Borgere, man gennem denne Paritetspolitik slaar i Stykker. Det er dem, der har vovet noget. Det er ikke Spekulanter, men det er de unge Mænd, der rykkede frem og krævede Plads i Landets forskellige Erhvervs virksomheder, som har villet sætte noget i Gang, i Industri, Handel, Haandværk og Landbrug, det er af dem, man nu pludselig forlanger, at de skal betale tilbage med Guld kroner alt, hvad de har laant i Papirkroner, at de skal sætte hele deres Formue over Styr, sætte deres unge Aars bedste Arbejde til, det er hos dem, man vil knække det Livsmod og den Evne til at betale enhver sit saa længe som muligt, som er det bedste Grundlag for enhver Stats Økonomi. Det er dem, der vil kæmpe til det sidste for at overholde de Forpligtelser, de har indgaaet, der vil faa det tungeste Tryk at bære ved denne Paritetspolitik. De, der vil gaa paa Akkord med deres Kreditorer, de, der vil gaa fallit og løbe fra deres Forpligtelser, slipper lettest fra det, vi gaar i Møde, men alle de, der vil kæmpe for at bevare det Hjem, de er gaaet ind til, og klare deres Forpligtelser overfor deres Kreditorer, alle de, der kæmper ud fra den gammeldags Opfattelse, at naar man laaner af en Mand, saa betaler man, hvad man kan, til sidste Øre, selv om man selv skal lide derunder, det er dem, det kommer til at gaa ud over gennem den Paritetspolitik, som man nu gennem Rigsdagen søger at proklamere, efter min Mening paa ganske uberettiget Maade.

Erhvervsministeren (Stauning): Efter at jeg nu i 4½ Time har ladet mig belære, skal jeg søge at indskrænke mine Bemærkninger det mest mulige. Jeg skal atter denne Gang afholde mig fra at optage Diskussion om, hvad der skal ske eller kan tænkes at ville ske en Gang i Fremtiden. En stor Del af den Diskussion, der er ført her, har jo ikke været en Diskussion om dette Lovforslag, men har drejet sig om Problemer, som efter min Mening og efter manges Mening end-